

Lund Jensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om danske skibes forsikring mod krigsfare.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1231; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2539).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1251; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2539).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Poul Hansen (Svendborg): Siden 1939 har vi her i landet haft etableret ordninger for krigsforsikring af såvel skibe som varer og fragt til søs. På grund af de ekstraordinære risici, der kan være forbundet med forsikringer af denne art, bygger begge ordninger på et samarbejde mellem forsikringsselskaber, forsikringstagere og staten. For halvandet år siden behandledes ordningerne sidst her i tinget, og som så mange gange sket efter krigsafslutningen drøftedes muligheden af at afvikle i den forstand, at forsikringer af denne art skulle overtages af de selskaber, som normalt beskæftiger sig med forsikring. Man enedes dengang om at forlænge lovene for to år indtil udgangen af 1955, idet det var underforstået, at man så i mellemtiden søgte at få klarhed over, om endelig afvikling kunne finde sted.

Selve behovet for fortsat at have adgang til at tegne krigsforsikring er der desværre ikke megen anledning til at drøfte. De budskaber, der med mellemrum indløber om skibsforlis på grund af minesprængninger eller lignende, taler jo deres klare sprog, og ser man på regnskaberne for 1954,

som ledsager de foreliggende forslag, fremgår det deraf, at der stadig sker skader. Der er i 1954 for skader på skibe betalt små 5 mill. kr. og for varer og fragt til søs godt og vel en halv million kroner. Det er tal, der taler deres dystre sprog om det farefulde arbejde, som vore søfolk stadig påtager sig.

Nu foreslås loven angående skibes krigsforsikring forlænget på ubestemt tid. Begrundelsen er den, at Danmark ifølge sine forpligtelser gennem NATO i en given situation stiller en del af handelsflåden til disposition for en international skibsfartspulje, jævnfør loven om skibsfartsnævnet. I sådanne tilfælde er dette nævn overfor rederne forpligtet til at holde de pågældende skibe forsikret og vel at mærke også forsikret uden den begrænsning i forsikringssummen, nemlig 8 mill. kr., som den nuværende krigsforsikringsordning sætter. På grund af de store risici på enkelt køl, som dette indebærer, har der været ønske om at få etableret en lignende genforsikringsordning, som Norge har truffet med Storbritannien. En sådan ordning kan også godt træffes fra dansk side med englænderne, men det forudsætter, at loven ikke afvikles, og at skibene kan forsikres til deres fulde forsikringsværdi, så længe ordningen opretholdes.

Fra vor side kan vi under de givne forhold tiltræde, at der skabes mulighed for en sådan ordning, og derfor kan vi også tiltræde forslaget.

Samtidig med dette forslag om krigsforsikring af skibe foreslås også loven om krigsforsikring af varer og fragt til søs forlænget for 10 år. Her er motiveringen den, at vel har de private selskaber oplyst, således som der også er givet udtryk for her i tinget ved forrige behandling, at de kan overtage forsikringen af risiko ved minefare fra en afsluttet krig, men man har samtidig meddelt, at man ikke kan påtage sig krigsudbrudsforsikring. Derfor må det anses for rigtigt, at man opretholder instituttet, og heri er iøvrigt forsikringsselskaberne og de andre direkte interesserede enige.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på enkeltheder i forslagene — der er mange af disse — men det vil sikkert være rigtigtst, at vi drøfter dem i et udvalg.